

Rzeszów, dnia 10 lutego 2022 roku

Sygn. akt OSD/35/21

POSTANOWIENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Rzeszowie
w składzie:

Przewodniczący:	r. pr. Tomasz Bazan
Sędzia:	r. pr. Adam Dachowski
Sędzia:	r. pr. Adam Kawka (spr.)
Protokolant:	Katarzyna Szurek

przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Rzeszowie Barbary Kiczek-Grygiel

Po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 10 lutego 2022r. sprawy odwołania - Skargi [REDAKTED]
[REDAKTED] na Postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców
Prawnych [REDAKTED] z dnia 5 listopada 2021r., sygn. akt
[REDAKTED] w przedmiocie umorzenia dochodzenia dyscyplinarnego w sprawie [REDAKTED]
[REDAKTED]
na podstawie art. 17 §1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 465 §1 k.p.k. i art. 74¹ pkt 1 oraz art. 70⁶ ust.
1 ustawy o radcach prawnych

postanawia:

1. Utrzymać w całości w mocy Postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTED] z dnia 5 listopada 2021r., sygn. akt [REDAKTED] w przedmiocie umorzenia dochodzenia dyscyplinarnego,
2. Kosztami postępowania przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym w Rzeszowie w wysokości 1012,68 zł (słownie: jeden tysiąc dwanaście złotych 68/100) obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w Rzeszowie.

Niniejsze postanowienie jest ostateczne w toku instancji.

r. pr. Tomasz Bazan

Przewodniczący

r. pr. Adam Dachowski

Sędzia

r. pr. Adam Kawka

Sędzia

UZASADNIENIE

Postanowienia OSD OIRP w Rzeszowie z dnia 10 lutego 2022r. w sprawie sygn. akt
OSD/35/21

Postanowieniem z dnia 5 listopada 2021r. Rzecznik Dyscyplinarny OIRP [REDAKTOWANO] umorzył dochodzenie dyscyplinarne prowadzone w sprawie możliwości popełnienia przez [REDAKTOWANO] przewinienia dyscyplinarnego polegającego na tym, że występując jako pełnomocnik [REDAKTOWANO] w sprawie najmu lokalu przy wykonywaniu czynności zawodowych naruszyła godność zawodu radcy prawnego używając niestosownych słów, niewłaściwie wywiązywała się z obowiązków zawodowych w celu spełnienia oczekiwań klienta, wykonując tym samym swoje obowiązki niesumienne, bez należytej staranności i nieprofesjonalnie, pozyskiwała klientów narzucając się i wkraczając w sferę prywatności tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust.1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 11 ust. 1 i ust. 2, art. 12 ust. 1, art. 32 pkt 4 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego - wobec uznania, że czynu nie popełniono tj. na podstawie art. 17 §1 pkt 1 k.p.k. Dochodzenie dyscyplinarne było prowadzone w związku z pismem z dnia 13 września 2018r. [REDAKTOWANO] w którym zgłosił zastrzeżenia do postępowania radcy prawnego [REDAKTOWANO] wskazując, że w dniu 8 sierpnia 2018r. w trakcie przekazania (zdania) lokalu przez najemcę, [REDAKTOWANO] reprezentując [REDAKTOWANO] w odpowiedzi na okazywane jej uszkodzenia w lokalu twierdziła, że są one następstwem normalnego użytkowania, a ponadto straszyła wezwaniem policji. Ponadto [REDAKTOWANO] stwierdził, że otrzymał protokół zdawczo-odbiorczy sporządzony przez [REDAKTOWANO] z którego wynika, że pomieszczenia zostały pozostawione w stanie dobrym, który to protokół poświadcza nieprawdę. Skarżący poddał w wątpliwość możliwość uczestnictwa radcy prawnego w oględzinach przedsądowych, narzucania swojego zdania, sporządzania protokołu zdawczo-odbiorczego pod nieobecność wynajmującego, a w dodatku zawierającego spostrzeżenia odbiegające od rzeczywistości i poświadczający nieprawdę, a następnie taki protokół przesyła wynajmującemu. Skarżący przedłożył kserokopię protokołu zdawczo-odbiorczego sporządzonego przez małżonkę Skarżącego jako wynajmującego oraz protokołu sporządzonego przez [REDAKTOWANO] oraz dwie płyty CD z nagraniem audio-video zdarzenia obejmującego opisaną spotkanie 8 sierpnia 2018r. dotyczące przekazania/zdania lokalu.

W toku postępowania wyjaśniającego Rzecznik Dyscyplinarny wezwał [REDAKTOWANO] do złożenia wyjaśnień, a w odpowiedzi [REDAKTOWANO] opisała okoliczności świadczenia pomocy prawnej na rzecz [REDAKTOWANO] oraz potwierdziła udział w czynnościach zdania lokalu przedstawiając własne stanowisko dotyczące jego przebiegu i kwestionując zarzuty wysuwane przez Skarżącego. Rzecznik Dyscyplinarny przesłuchał Skarżącego [REDAKTOWANO] który podtrzymał zarzuty zawarte w skardze. Przesłuchana została także [REDAKTOWANO] która stwierdziła m.in., że radca prawny wypowiedziała w jej kierunku słowa, że jest „tępa, niewykształcona lub słabo wykształcona”.

Postanowieniem z 2 kwietnia 2021r. Rzecznik Dyscyplinarny wszczął dochodzenie przeciwko [REDAKTOWANO] stawiając zarzut, że występując jako pełnomocnik

[redacted] w sprawie najmu lokalu przy wykonywaniu czynności zawodowych naruszyła godność zawodu radcy prawnego używając niestosownych słów, niewłaściwie wywiązywała się z obowiązków zawodowych w celu spełnienia oczekiwań klienta wykonując obowiązki zawodowe niesumienne, bez należytej staranności i nieprofesjonalnie, pozyskiwała klientów narzucając się i wkraczając w sferę prywatności tj. art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 11 ust. 2, art. 12 ust. 1, art. 32 pkt 4 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

W toku postępowania przygotowawczego przeprowadzonego przez Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [redacted] przesłuchani zostali także [redacted]

[redacted] W związku z tym, że w sprawie roszczeń związanych z najmem lokalu przez klientkę [redacted] toczyły się postępowania sądowe przed Sądem Rejonowym [redacted] to Rzecznik Dyscyplinarny OIRP [redacted] zwrócił się do Sądu o udostępnienie akt spraw sądowych.

W uzasadnieniu zaskarżonego Postanowienia z dnia 5 listopada 2021r. w przedmiocie umorzenia dochodzenia Rzecznik Dyscyplinarny wskazał, że nie dał wiary zeznaniom świadków [redacted]

w części wskazujących, że [redacted] wypowiedziała w stosunku do [redacted] obraźliwe słowa „że jest tępą i niewykształconą lub niskokształconą”, gdyż zeznania te pozostawały w sprzeczności ze stanem faktycznym. Także w zakresie zarzutu dotyczącego namawiania innych lokatorów do wypowiedziania umów i skorzystania z pomocy prawnej zeznania świadków [redacted]

[redacted] pozostawały w sprzeczności ze stanem faktycznym.

W świetle zebranych dowodów Rzecznik Dyscyplinarny uznał, że [redacted] swoim zachowaniem nie zrealizowała znamion deliktu dyscyplinarnego określonego w art. 11 ust. 1 i ust. 2, art. 12 ust. 1, art. 32 pkt 4 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Z okoliczności sprawy wynika, że działania [redacted] były uzasadnione dla ochrony interesów klienta. Rzecznik Dyscyplinarny nie znalazł podstaw do formułowania zarzutu niesumienności, niestarannego czy nieprofesjonalnego działania, reprezentowania klienta z narażeniem jego interesów. Rzecznik Dyscyplinarny stwierdził także, że zarzut narzucania się tj. napraszania się, naprzykrzania się wkraczającego w sferę prywatności nie znalazł potwierdzenia w materiale dowodowym. Nie zostało wykazane aby [redacted] miała inicjować kontakt z innymi osobami w sposób sprzeczny z prawem czy zasadami etyki celem pozyskania klienta.

W odwołaniu – skardze na Postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 5 listopada 2021r. [redacted] podniósł, że postępowanie było prowadzone przewlekłe, świadkowie zostali przesłuchani po prawie trzech latach. Skarżący zarzucił, że gromadzone były dokumenty nie mające związku ze sprawą, nie został wezwany świadek zajścia [redacted] przesłuchano świadków, którzy nie mieli pojęcia o sprawie a byli reprezentowani przez [redacted] Skarżący przytoczył zarzucane [redacted] zachowania tj. kłamstwa, nieopuszczenie jego domu na żądanie, poniżanie jego żony przy świadkach, kierowanie do żony Skarżącego sformułowań, że jest „nisko kształcona”, proponowanie lokatorom żeby wypowiedzieli umowy a będzie ich reprezentować za darmo, kłamiąc, że wezwała policję, przyjeżdżając na zdanie lokalu z przygotowanym protokołem. Zdaniem skarżącego [redacted] nie chciała widzieć żadnych uszkodzeń,

dodatkowo rozmawiała z klientką po imieniu a nie powinna reprezentować przyjaciółki. Skarżący podniósł także, że [REDAKTED] w dniu spotkania nie była najemcą a występowanie [REDAKTED] w budynku skarżącego, nieopuszczenie budynku na jego żądanie było nielegalne. Skarżący wniósł o ukaranie radcy prawnego [REDAKTED] oraz przesłuchanie [REDAKTED]

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Odwołanie Skarżącego nie zasługuje na uwzględnienie, albowiem w świetle zgromadzonego przez Rzecznika Dyscyplinarnego materiału dowodowego i ustalonych na tej podstawie okoliczności sprawy pozostaje ono bezzasadne.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przeprowadzone przez Rzecznika Dyscyplinarnego postępowanie wykazało, że nie doszło do popełnienia deliktu dyscyplinarnego.

Analizując zaskarżone Postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTED] oraz poprzedzające je dochodzenie należy stwierdzić, że Rzecznik Dyscyplinarny w prawidłowy sposób przeprowadził postępowanie skutkujące wydaniem zaskarżonego Postanowienia, w szczególności zgromadził konieczne dla wyjaśnienia sprawy dowody i brak jest czynności, które w ocenie Sądu wymagałyby uzupełnienia. Tym samym Sąd nie dopatrył się błędów w dochodzeniu prowadzonym przez Rzecznika Dyscyplinarnego, a Skarżący wyrażając niezadowolenie z rozstrzygnięcia Rzecznika Dyscyplinarnego polemizuje z ustaleniami faktycznymi w oderwaniu od zgromadzonego materiału dowodowego. Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych: *Radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych.*

Kodeks Etyki Radcy Prawnego (dalej: KERP) swoimi regulacjami z jednej strony opisuje szczególny charakter i funkcje radcy prawnego oraz istotę (cele) pomocy prawnej świadczonej przez radców prawnych, a z drugiej - stanowi gwarancję prawidłowego wykonywania tej profesji i realizacji celów pomocy prawnej. Oceniając w konkretnej sprawie, czy doszło do naruszenia obowiązków zawartych w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego, konieczne jest uwzględnienie: charakteru zawodu radcy prawnego jako zawodu zaufania publicznego, a także celów pomocy prawnej - „Pomoc prawna świadczona przez radcę prawnego ma na celu ochronę prawną interesów podmiotów, na których rzecz jest wykonywana” (art. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych) oraz obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, rzetelnie, uczciwie, zgodnie z zasadami etyki zawodowej, dobrymi obyczajami i z należytą starannością (art. 6 ust. 1 KERP).

W myśl art. 11 ust. 1 KERP radca prawny obowiązany jest dbać o godność zawodu nie tylko przy wykonywaniu czynności zawodowych, ale również w działalności publicznej i w życiu prywatnym.

Zgodnie z art. 12 KERP radca prawny zobowiązany jest wykonywać czynności zawodowe sumiennie oraz z należytą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania. Radca prawny przy świadczeniu pomocy prawnej zobowiązany jest z szacunkiem traktować

wszystkich klientów, zachować umiar i takt w swoich wypowiedziach oraz powściągliwość w okazywaniu osobistego stosunku do stron i uczestników postępowania, sądu bądź organu przed którym występuje.

Art. 32 pkt 4) KERP stanowi o tym, że zakazane jest informowanie przez radcę prawnego o wykonywaniu zawodu i pozyskiwanie klientów sprzeczne z prawem, dobrymi obyczajami lub naruszające godność zawodu radcy prawnego, a w szczególności narzucające się, w szczególności poprzez naruszenie sfery prywatności.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że w rozpoznawanej sprawie Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTURA] poprawnie dokonał ustaleń faktycznych oraz zasadnie umorzył dochodzenie wskazując podstawę faktyczną i prawną dokonanego rozstrzygnięcia sprawy.

Odnosząc się do zgromadzonego materiału dowodowego Sąd stwierdza, że istotne znaczenie dla ustalenia okoliczności sprawy, miały oprócz zeznań świadków nagrania audio –video z przebiegu spotkania w dniu 8 sierpnia 2018r. utrwalanego przez jednego z uczestników zdarzenia przybranego do udziału w czynności przez Skarżącego. Ze względu na występujące rozbieżności w zeznaniach świadków, brak zachowania w pamięci szczegółów przebiegu zdarzenia, przedstawione przez Skarżącego nagrania pozwoliły na rozstrzygnięcie różnic w opisywanym przez świadków przebiegu zdarzenia.

Na podstawie zgromadzonych dowodów, w tym przedmiotowych nagrań, które pozwoliły odtworzyć przebieg zdarzenia, zachowania jego uczestników, stwierdzić należy, że brak jest podstaw do zarzucania [REDAKTURA] postępowania sprzecznego z prawem czy zasadami etyki radcy prawnego. W szczególności nie potwierdził się zarzut Skarżącego dotyczący rzekomego poniżania żony Skarżącego przy świadkach, kierowania do żony Skarżącego sformułowań, że jest „niewykształcona, nisko kształcona, tępą”. Z nagrania bowiem wprost wynika, że słowa te nie były wypowiedzane przez radcę prawnego tylko przez żonę Skarżącego, w związku z tym przypisywanie tych słów radcy prawnego pozostawało bezzasadne i sprzeczne ze stanem faktycznym.

Ponadto wskazać należy, że z nagrania spotkania wynika, że atmosfera była napięta, została wezwana policja, w związku z czym zachowanie radcy prawnego [REDAKTURA] w zaistniałej sytuacji powinno być oceniane w kontekście ochrony interesów klienta, przy poszanowaniu prawa, zasad etyki, osób uczestniczących w zdarzeniu. W tym kontekście Sąd nie dopatrył się uchybień w zachowaniu radcy prawnego [REDAKTURA] która skłaniała strony do spisania protokołu zdawczo-odbiorczego, dążyła do porozumienia w tej sprawie celem jej rozwiązania. W związku z tym żądanie Skarżącego opuszczenia lokalu przez radcę prawnego przy założeniu, że reprezentowana klientka pozostałaby sama, bez należytej pomocy prawnej, mogłoby zostać uznane jako działanie na szkodę klienta, a to ze względu na brak zakończenia czynności zdawczo-odbiorczych.

Z uwagi na to, że pomiędzy Skarżącym a byłym najemcą reprezentowanym przez [REDAKTURA] toczył się spór sądowy to uzasadnionym było zapoznanie się przez Rzecznika Dyscyplinarnego z materiałem dowodowym i w takim zakresie nie można twierdzić aby było to zbędne – zarzut Skarżącego w tym względzie jest bezpodstawny.

Brak także potwierdzenia zarzutu dotyczącego sprzecznego z prawem czy zasadami etyki pozyskiwania klientów, co zostało wyjaśnione i rozstrzygnięte w uzasadnieniu zaskarżonego Postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego.

Odnosząc się do wniosku Skarżącego o przesłuchanie [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] uznać go należy za nieuzasadniony, a to wobec braku podstaw do ponownego dokonywania tej czynności przez Rzecznika Dyscyplinarnego. Także wniosek o przesłuchanie [REDAKTOWANO] w świetle zgromadzonego materiału dowodowego jest zbyteczny, gdyż nie prowadziłyby do dokonania odmiennych, nowych ustaleń. Z materiału dowodowego wynika, że [REDAKTOWANO] nagrywał zdarzenie a przedmiotowe nagranie znajduje się w aktach sprawy i stanowi istotny, rozstrzygający wątpliwości dowód dla ustalenia okoliczności faktycznych w sprawie.

Działania podejmowane przez radcę prawnego [REDAKTOWANO] były dokonywane w celu jak najlepszej ochrony interesów reprezentowanego klienta. Analizując materiał dowodowy nie sposób dopatrzeć się w zachowaniu radcy prawnego [REDAKTOWANO] postępowania, które mogłoby stanowić podstawę do pociągnięcia jej do odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Mając na uwadze powyższe, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny [REDAKTOWANO] orzekł jak w sentencji postanowienia, zgodnie z powołanymi wyżej przepisami.

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z art. 70⁶ ust. 1 i 2 ustawy z dnia 06 lipca 1982r. o radcach prawnych w zw. z §1 ust. 1 pkt 1 Uchwały Nr 86/XI/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego oraz Uchwały Nr 368/X/17 Rady OIRP w Rzeszowie z dnia 20 grudnia 2017r w sprawie ustalenia zasad i wysokości ryczałtów z tytułu pełnienia funkcji na rzecz organów samorządu radcowskiego.

r. pr. Tomasz Bazan

Przewodniczący

r. pr. Adam Dachowski

Sędzia

r. pr. Adam Kawka

Sędzia